

ZUZANA MAJÍČKOVÁ
**FOTBALOVÁ
VÝMĚNA**

Albatros

Fotbalová výměna

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatros.cz
www.albatrosmedia.cz

Zuzana Majíčková

Fotbalová výměna – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

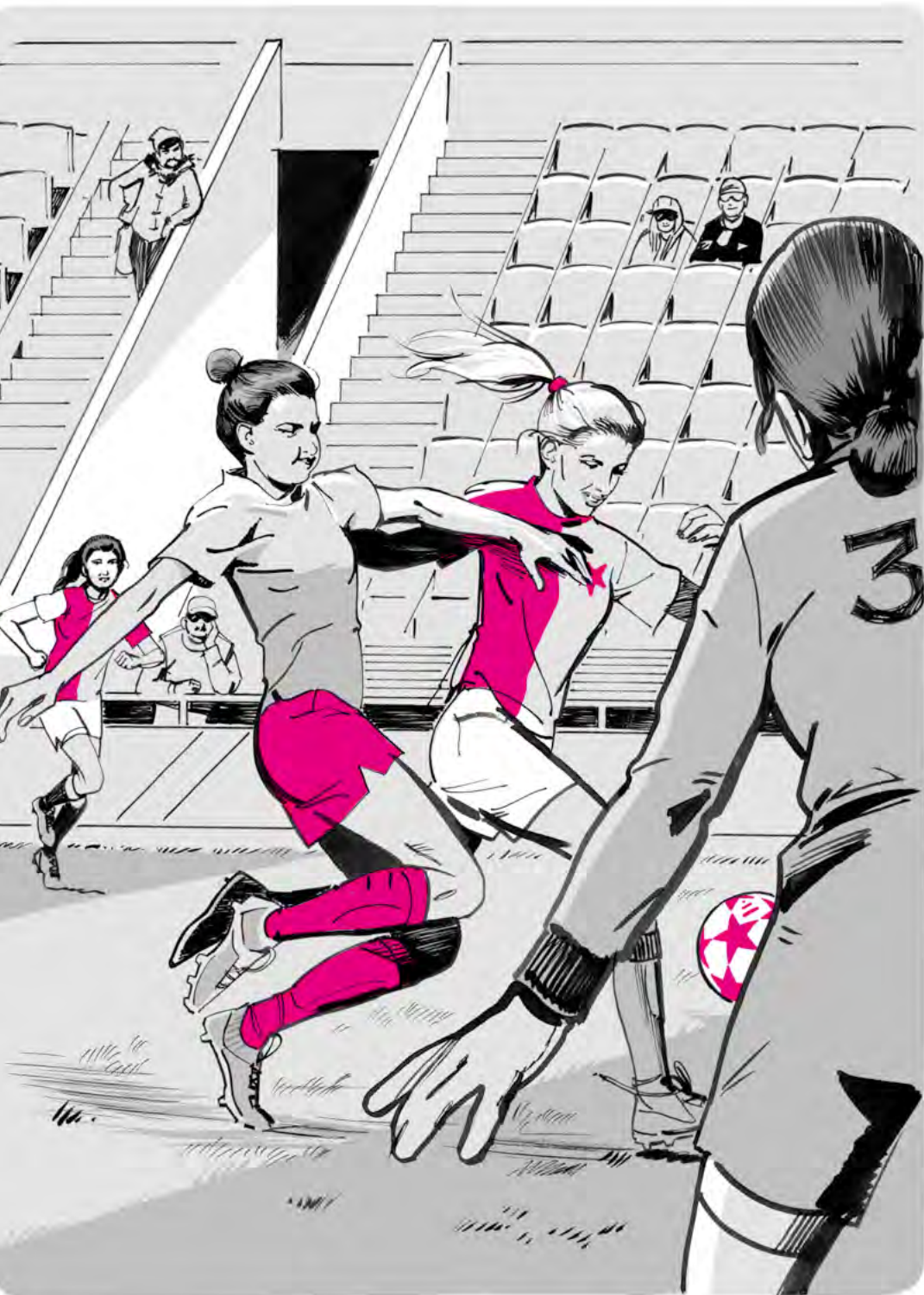
Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Albatros

ZUZANA MAJÍČKOVÁ
**FOTBALOVÁ
VÝMĚNA**

ZUZANA MAJÍČKOVÁ
**FOTBALOVÁ
VÝMĚNA**

Ilustroval Jiří Grus

Albatros

© Albatros, 2025

Text © Zuzana Majíčková, 2025

Illustrations © Jiří Grus, 2025

ISBN tištěné verze 978-80-00-07950-9

ISBN e-knihy 978-80-00-07976-9 (1. zveřejnění, 2025) (ePDF)

Slavie, do toho!

Jedna štulpna, druhá štulpna, pořádně natáhnout a nahore obvázat páskou, ať se mu to neshrnuje jako minule. Chrániče opatrně vybalil z plastového sáčku, zasunul si je pod štulpny a lehce si povzdychnul. Tak už je to tady. Zvládne to? Neudělá si ostudu? Vždyť o tomhle okamžiku snil už jako malý kluk! A teď tady sedí a připadá si děsně osaměle. Neměl raději zůstat v Podolí, nebylo by mu tam líp?

Z ponurých myšlenek ho vytrhnul hlas trenéra.

„Hele, chlapi, spát jste mohli doma! Koukejte se trochu probrat! Slovan se sám neporazí!“

Vojta sebou škusbnul. Trenér má pravdu, musí se vzpamatovat! To opravdu mohl zůstat tam, kde byl, a na Slavii se znovu vykašlat! Natáhl si na štíhlé tělo pruhovaný dres s číslem devět – opravdu dostal hned od začátku své oblíbené číslo, už jen kvůli tomu musí makat jako blázen – a povzbudivě se usmál na nejbližšího spoluhráče. Byl zvyklý ostatní hecovat, a tak nějak automaticky se to chystal dělat i teď. Co na tom, že je tam úplně nový? Že patří mezi ty nejmladší? Měl by připravovat ionťáky a nosit dresy, jenže on hned dostane to nejlepší číslo a jde do zápasu v základu.

Vojta si odfoukl příliš dlouhé vlasy z čela a upevnil si neposedný pramen červenou gumičkou.

„Jdeme na tooo!!!“ slyšel se zařvat, až se sám sebe lekl.

Na zelený trávník vběhl už příjemně nabuzený. Zaspintoval si pár krátkých rovinek, třikrát vyskočil do výšky a zkusil si kličku na neviditelného soupeře. Jo, to zvládnou, pomyslel si, nejsem tady náhodou. Přesto se mu při nástupu tlačily do očí slzy dojetí. Tati, vidíš mě, já hraju za Slavii, to bys měl radost, vid', vyslal tichou vzpomínku k nebi.

Na sentiment ale nebyl čas ani prostor. Rozhodčí ostře píšknul do píšťalky a zahájil tak zápas.

„Vojto, drž se víc vpravo, jedeme zónu,“ zařval na něj Ondra, kapitán. A jo, vlastně, pomyslel si Vojta, já hraju

zprava, nejsem středák. Budu si muset ještě na spoustu věcí zvyknout.

„Heej, když napadáme jejich rozehrávku, tak všichni, ne že se tam, Bimbajsi, zapomeneš, to je pak úplně k ničemu,“ rozčiloval se od lavičky slávistický trenér. Vojta zatím nevěděl, co si o něm myslet. Ke klukům se choval nesmlouvavě, nepřipouštěl diskuze. Ale co, asi je to třeba, aby ukočíroval bandu dvaceti přemotivovaných mladých fotbalistů.

Na přemýšlení ale nezbyval čas, Vojta se chtěl ukázat hned v prvním zápase. Naběhl si zprava, dostal balón do běhu, stačilo si ho jen lehce přistrčit a vyslal první střelu na bránu.

„Huuuu,“ zahučelo publikem. Na zápasy mladšího dorostu Slavie chodili už i jiní diváci než jen rodiče a kamarádi. Míč těsně minul pravou šibenici. To by šlo, usmál se pro sebe Vojta a rychle zacouval na svoji polovinu.

Když ho trenér v šedesáté minutě stáhl ze hřiště, mohl být se svojí premiérou spokojený. Gól sice nedal, ale mrňavého protihráče, na kterého hrál, prakticky k ničemu nepustil. Naopak jemu přidělal dost starostí. Na dva góly nahrál přesnými centry do vápna a několikrát ho zneemožnil pěknou kličkou u lajny. Slavie nakonec porazila Slovan Liberec 9:0 a Vojtu až překvapilo, jak z toho jeho spoluhráči skoro ani nemají radost. Jako by to brali automaticky. To Vojta by nejraději křičel nadšením. Běžel se obejmout s dědou a maminkou a spokojeně si po zápase vyklusal. Kdyby dal jeden, dva góly, bylo by to ještě lepší,

ale co, to určitě brzo přijde. Cítil, že se ve Slavii neztratí.

Jeho myšlenky mu potvrdil trenér, který si ho po zápase zavolal do kabiny:

„Super, Vojto, přesně pro tohle jsme tě ve Slavii chtěli,“ pochválil ho nejdřív.

„Díky, trenére, bavilo mě to. Myslím, že ta stáž v Barceloně mi hodně dala, odehráli jsme hodně těžkých zápasů,“ navázal Vojta.

„Jojo, dobře, že jsme si na tebe počkali. Ještě by to chtělo přitvrdit a hrát víc do těla, ale věřím, že trochu zaposiluješ a zlepšíš to,“ pokračoval kouč.

„Jasně, to mám v plánu, naběháno mám, ale posilce jsem se zatím spíš vyhýbal. Ale máte pravdu, že by to chtělo,“ uznal Vojta.

„Dobře, Tomáš z kondičního ti připraví plán. A ještě jedna věc, Vojto, byl bych rád, kdybys to probral doma a popřemýšlel o tom. Tys teď začal studovat na gymplu, vid’?“

„Ano, dostal jsem se na Zatlanku,“ neodolal pochlubit se Vojta.

„U nás hodně kluků, kteří jsou dobrý a mají třeba i na to dostat se do mládežnický reprezentace, což by se tě mohlo brzy týkat, jede ve škole na individuální plán. Nadhod’ to doma, zjisti, jak by to šlo ve škole a dej mi vědět, jo? Mohl bys pak trénovat třeba někdy i dvoufázově a víc bys zamakal na tom posilování,“ uzavřel to trenér.

Vojtovi se lehce zatmělo před očima, s něčím takovým rozhodně hned nepočítal. Měl radost, že se dostal na

dobrý gympl a měl v plánu tam studovat. Trenérovi se to ale hned říct neodvážil.

„Dobře, já to promyslím,“ špitnul, rozloučil se a vyšel ze šatny. To mu ten dobrý pocit z prvního zápasu za Slavii rychle zhořkl.

Laser game

Vojta se otráveně opřel o zábradlí a už tak podesáté během posledních pár minut zkontroloval mobil, jestli mu od Matěje nepřišla zpráva. Nic, ani malá omluva, proč jde zase pozdě. Co to bude tentokrát? Ujela mu tramvaj těsně před nosem? Nemohl najít peněženku? Přiletělo UFO a chtělo ho unést na jinou planetu? Vojta se netrpělivě

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Fotbalová výměna.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.